

**SLUJBA
SFÂNTULUI IERARH
IOSIF CEL MILOSTIV,
MITROPOLITUL MOLDOVEI**

**PUBLICATĂ CU BINECUVÂNTAREA
PREAFERICITULUI PĂRINTE
DANIEL
PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE**

**EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC
ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ
BUCUREȘTI – 2018**

SLUJBA

SFÂNTULUI IERARH IOSIF CEL MILOSTIV, MITROPOLITUL MOLDOVEI

(26 ianuarie)

LA VECERNIA MICĂ

Stihiri pe 4, glasul 1, podobie: *Ceea ce ești bucuria...*

Din tinerețe, Părinte, știind Scripturile, te-ai adăpat cu sete din cereștile lor ape, că sufletul tău *dorea după Dumnezeu, precum cerbul izvoarele*; deci, prin credința cea tare întru Hristos, *te-ai înțeleptit spre mântuire*.

Cetatea Iașilor are ca pe o comoară mare racla moaștelor tale, pe care noi sărutându-le, te cinstim cu credință și cu

dragoste, Ierarhe Iosif; deci, neîncetat pomenește-ne înaintea lui Hristos, ca un păstor preabun.

Înveșmântat cu lumină, praznicul tău cel cinstit a răsărit tuturor ca niște zori luminoase, vestind pretutindeni ziua neînserată a lui Hristos, căreia fă-ne părtași, Sfinte Iosif, *fii ai zilei arătându-ne*.

Cu milă privește astăzi din ceruri, Sfinte, precum odinioară în viața ta, fericite, spre noi, cei ce îți săvârșim cu

credință și cu dragoste pomenirea, că tu ne mijlocești, de la Cel milostiv, milă și iertare de greșeli.

Slavă..., **glasul al 6-lea:**

Iubitorule de Dumnezeu și iubitorule de săraci, *iconomule înțelept* și următorule al milei lui Hristos, fericite Iosif, păstorule cel bun și *slugă credincioasă*, ajutător al tuturor și ocrotitor al celor din nevoi, roagă pe Iubitorul de oameni pentru cei ce săvârșesc cu dragoste cinstită pomenirea ta.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu, același glas:**

Născătoare de Dumnezeu, tu ești vița cea adevărată, care ai odrăslit Rodul vieții; ție ne rugăm: roagă-te, Stăpână, cu Ierarhul Iosif, să se miluiască sufletele noastre.

LA STIHOAVNĂ

Stihiri, glasul al 2-lea, podobie: Casa Efratului...

Glasuri să înălțăm toți credincioșii astăzi, cinstindu-l cu credință pe marele Ierarh, pe milostivul Iosif.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Său.

Sfinților le-ai urmat viața, Ierarhe, cu care împreună te bucuri acum de viața cea veșnică în cer.

Stih: Preoții Tăi, Doamne, se vor îmbrăca întru dreptate și cuvioșii Tăi se vor bucura.

Milă trimite-ne din sfintele lăcașuri cerești, Părinte, precum odinioară îi miluiai pe cei sărmani.

Slavă..., **asemenea:**

Vas al alegerii și sfânt lăcaș ai fost, Părinte, Preasfintei Treimi, Căreia roagă-te să ne dăruiască milă și har.

Și acum..., **a Născătoarei de Dumnezeu:**

Maica lui Dumnezeu, mâinile înălțându-ți la Fiul tău și Domnul, roagă-L să ne trimită dumnezeiască mila Lui.

Troparul, glasul al 4-lea, podobie: Degrab ne întâmpină...

Cu evlavie urmând milostivirii cerești, Moldovei te-ai arătat arhipăstor milostiv și plin de sfințenie; pentru aceasta, Sfinte Ierarhe, prin cuvânt și prin fapte chemând la mântuire turma ta, te bucuri acum cu toți dreptii în cer, Părinte Iosif.

LA VECERNIA MARE

La Doamne, strigat-am... punem Stihirile pe 8 ale Ierarhului, glasul al 2-lea, podobie: Când de pe lemn...

Veniți astăzi, credincioșilor, să ne veselim cu credință, cinstind duhovnicește praznicul

de peste an și purtător de har, al slăvitului Iosif, păstorul Moldovei, căruia cu dragoste să îi strigăm, zicând: Cere lui Hristos, milostive, să dăruiască mila Sa celor ce te laudă cu evlavie. (de două ori)

Mai întâi fiind așezat ierarh al Mirelor și apoi al Țării Moldovei, fericite Iosif, te-ai arătat următor Sfântului Nicolae, păstorul Mirelor, întru toate: cu fapta, cu dragostea și cu viețuirea; deci, ajungând în ceruri întru aceeași ceată, astăzi mijlocești către Domnul pentru cei ce te laudă cu evlavie. (de două ori)

Țării Moldovei te-ai arătat sfânt arhipăstor, prin dumnezeiască lucrare, primind mirul cel netrupesc al harului, prin care obștii dreptcredincioșilor ai purtat de grijă cu milă și cu dragoste, preaînțelepte; pe aceasta și acum îngrijește-o, și trupește și sufletește, mijlocind către Domnul, Ierarhe Iosif.

Primind schima îngerească, Iosif te-ai numit, Sfinte, ca împărțitorul de grâu, virtuțile aceluia urmând cu faptele, că te-ai arătat toiag de sprijin celor neajutorați, preaînțelepte, prin vorbă și purtare dovedind dragoste de părinte către toți, fără deosebire.

Vedeniile înțelegându-le, ca și Iosif cel din Lege, te-ai vădit iconom și împărțitor de grâu duhovnicesc, Dumnezeu așezându-te cu adevărat peste toată casa Lui cea din Moldova; de aceea, casă văzută I-ai zidit, iar partea cea de grâu ai dat-o la vreme slugilor Lui, slăvite Ierarhe.

Mierlă a cântărilor cerești și privighetoare cu graiuri dumnezeiești și preadulci pe pământ te-ai arătat tuturor, slăvite, glasul pururea unindu-ți cu ceata cerească în cântări duhovnicești și lăudând pe Dumnezeu, pe Care și în ceruri, Părinte, astăzi Îl slăvești cu toți Sfinții și cu netrupeștile Puteri cerești.

Slavă..., glasul al 6-lea:

Pe iconomul credincios și slujitorul slavei dumnezeiești, pe vasul curăției, pe cinstea și lauda Ierarhilor, o, iubitorilor de praznice, să îl cinstim în cântări duhovnicești, zicând: Bucură-te, păstor preamilostiv al turmei lui Hristos! Bucură-te, toiagul săracilor și bucuria grabnică și nefurată a celor întristați! Bucură-te, făclie luminoasă a Țării Moldovei, în sfeșnic așezată, și candelă nestinsă! Ci, o, de Dumnezeu purtătorule Ierarhe Iosif, nu

înceta nicicând a mijloci la Iubitorul de oameni Hristos Dumnezeu pentru cei ce săvârșim cu credință cinstită pomenirea ta.

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu (Dogmatica), același glas:

Cine nu te va ferici, Prea-sfântă Fecioară, sau cine nu va lăuda preacurată nașterea ta? Că Cel ce a strălucit fără de ani din Tatăl, Fiul Unul-Născut, Același din tine, cea curată, a ieșit, negrăit întrupându-Se, din fire Dumnezeu fiind și cu firea om făcându-Se pentru noi, nu în două fețe fiind despărțit, ci în două firi neamestecate fiind cunoscut; pe Acela roagă-L, Curată, cu totul fericită, să se mântuiască sufletele noastre.

Vohod. Lumină lină...
și Prochimenul zilei

PAREMIILE

De la Pilde, citire:

(10: 7, 6; 3: 13-16; 8: 6, 34-35, 4, 12, 14, 17, 5-9; 22: 21, 19; 15: 4)

Pomenirea dreptului se face cu laude și binecuvântarea Domnului este peste capul lui. Fericit este omul care a aflat înțelepciunea și muritorul care a cunoscut priceperea; că mai bună este îndeletnicirea cu aceasta decât vistieriile de aur și argint. Mai scumpă

este decât pietrele cele de mult de preț; nimic rău nu-i stă împotrivă. Cunoscută este tuturor celor ce se apropie de ea și tot ce este de preț nu este vrednic de ea. Că din gura ei iese dreptatea, legea și mila pe limbă le poartă. Deci, ascultați-mă pe mine, o, fiilor, că lucruri de cinste vă voi spune; și fericit este omul care va păzi căile mele. Că acestea sunt căi ale vieții și, mergând pe ele, va afla bunăvoința pregătită lui de Domnul. Pentru aceasta, vă rog pe voi și îndrept glasul meu către fiii oamenilor. Că, eu, înțelepciunea, sălășluiesc în sfat, iar cunoașterea și cugetarea eu le-am chemat. Al meu este sfatul și întărirea, a mea este priceperea și a mea este tăria. Eu iubesc pe cei ce mă iubesc, iar cei ce mă caută vor afla har. Înțelegeți dar, cei fără de răutate, chibzuința, și voi, cei neînvățați, puneți la inimă. Ascultați-mă iarăși, că lucruri de cinste vă voi spune și voi deschide buzele mele pentru a vă învăța cele drepte; că gura mea va grăi adevărul, iar buzele mincinoase sunt necurate înaintea mea. Cu dreptate sunt toate graiurile gurii mele, nimic nu este în ele strâmb, nici încâlcit. Toate sunt drepte